

est, an cognati verè inopes sint? an verò duntaxat tales videantur? 2. An aliqui ex subditis sint, qui egestate vel extrema, vel extremæ proxima laborent? ac idè etiam cognatis non ita pressis præferendi sint? 3. Si cognati æquè pauperes sint, eleemosyna non ut cognatis, sed ut pauperibus distribuenda est. Quemadmodum loquitur Trid. Sess. 25. de refor. c. 1. nec ità, ut unius tantum, non verò aliorum quoque ratio habeatur. *In liberalitate modus adhibendus est rerum, & personarum rerum ut non omnia uni, sed singulis quadam præstentur.* Dist. 86. c. fratrem 9. in ipsa. Est probanda illa etiam liberalitas, ut proximos seminis tui nè despicias, si egere cognoscas; non tamen ut illi ditiores fieri velint ex eo, quod tu posses conferre inopibus, neque enim propterea te Domino dicasti, ut tuos divites facias D. 86. c. est probanda. Nonne & Ethnici hoc faciunt, ut cognatos locupletent.

CAPUT IV.

De Cura Angelicæ Castitatis.

Q. 1. An specialis quoque obligatio incumbat Pastori vitare mala impudicitia exempla? R. Affirmativè; quia peccata talia semper in animarum Pastore conjuncta sunt cum scandalo directo, vel indirecto, quo grex offenditur; præterquam quod ait Mellissius l. 2. de confi. *monstruosa res est gradus summus, & animus infimus, sedes prima, & vitissima.* Quàdo

62

nimirum Pastor in sordibus talibus se voluntans sensim evadit minus, quàm homo, quem decebat inter homines non minus esse, quàm Angelum. *Cujus vita despicitur addit Greg h. 12. in Evang. restat ut predicatio contemnatur.* Nec est, quòd sibi quis imponat cogitando se sordes has abscondere posse à tot oculis, & ceusoribus; cùm nimium sit difficile venenum habere intra viscera, & illud occulere: sanè prodet se in mille occasionibus etiam in illis, quas vitare non liceat.

62 Q. 2. *Quæ contra hoc vitium remedia?*
 R. Si vitiatus non sit eorum è numero, qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiae ad Eph. 4. v. 19. conducet primò sequi illud, quod Deus ad Ezechi. 19. v. 2. loquitur: *Fili hominis, notas fac Jerusalem abominaciones suas;* revelare nimirum sincerè morbum suum spirituali medico. Deinde adhibenda media, ut docet Angelicus, alia ex parte corporis, alia ex parte animi, alia ex parte exteriorum, hoc est personarum, vel rerum.

63 Q. 3. *Quæ remedia ex parte corporis adhibenda?* R. Non refugere, imò quærere, quæ corpori sunt aspera: *honestum enim ei vile est,* ait Seneca Ep. 8. *cui corpus nimis carum est.*

64 Q. 4. *Quæ remedia ex parte animi adhibenda?* R. primò assuescere ad res Divinas meditando, præsertim 4. novissima. *Momentaneum, quod delectat in hac vita, æternum, quod cruciat in inferno.* Momentaneum quod cruciat abstinendo ab hoc vitio, æternum, quod

quod delectat in cœlo. 2. Meditationi jungenda lectio librorum sacrorum. *Amo scripturarum studia, & carnis vitia non amabis.* S. Hieron. ad Ruff. de viv. form. 3. Lectioni jungenda frequens auxiliij Divini imploratio, *ut scrivi, quoniam aliter non possem esse contentus, nisi Deus det, adij Dominum, & depressatus sum illum, & dixi ex totis precordijs meis* Sap. 8. v. 21. ait Virorum sapientissimus vitio hoc factus stultissimus. 4. Sedulum literarum studium, & accurata oij fugi *omnia si tollas, periêre Cupidinis arcus.* Ovid.

Q. 5. Quod remedium ex parte personarum, & rerum? R. hoc vel maxime tutum esse in cauta, & circumspecta conversatione, de qua sit

65

C A P U T V.

De modo conversandi.

Q. 1. Quotuplex sit conversationis genus? R. id triplex esse; *utile nimirum, periculofum, & noxium.* Primum pastorem oportet quarere, alterum, & tertium studiosè vitare. Pastor omne cum subditis commercium refugiens, gregi quidem suo infestus non est; nec tamen etiam pastor est gregis sui amans: quo fit, ut nec ipse vicissim ametur à grege; quod omnino necessarium est, ut ille ad virtutem ardentè incitetur.

Q. 2. Quomodo Pastoris conversatio utilis sit futura? R. si Pastor in omni conversatione

C

dili-